

ז' באייר, תשע"א
11 במאי 2011
תיק 70054

פסק דין

בעניין שבין

התובע

מורה

לבין

הנתבעת

ישיבה

א. הרקע העובדתי המוסכם:

בתחילת קיץ שנת תשס"ה פנה הרב שלמה אשר התמנה לעמוד בראשות הישיבה אל התובע וביקש ממנו לעזור לו בשיקום הנתבעת ולנהל בשנה"ל תשס"ו את חטיבת הביניים. פניה זו נעשתה בהסכמת הנתבעת והגוף המפעיל את הישיבה. התובע סייע לרב שלמה בהכנת שנת הלימודים תשס"ו, ושימש כמנהל חטיבת ביניים אצל הנתבעת בשנים תשס"ו-תשס"ח. במהלך התקופה היו גם שינויים בתנאי השכר של התובע. עניינה של התביעה הוא דרישה להשלמות שכר בעבור תקופות אלו כפי שיפורט להלן.

ב. טענות ותביעות הצדדים:

נקודות הדיון מתמקדות בשלושה מישורים:

שכר עבור תקופת הכנה – כאמור, התובע התבקש, החל מתחילת חודש מאי, לעזור בגיוס תלמידים ובהכנת שנה"ל תשס"ו, ולטענת התובע הובטח לו שכר בעבורם. התובע דורש השלמת השכר עבור חודשים אלו, שלטענתו שולם באופן חלקי בלבד.

הפרשי שכר - ערב פתיחת שנה"ל תשס"ו, בתאריך 21.09.05 (י"ז אלול תשס"ה) הודיעה הנתבעת לתובע במכתב שהנדון בו הוא "הרכב משרתך לשנה"ל תשס"ו", שהוא יקבל שכר עבור 24 שעות ניהול. הסכם זה קיים בשנת הלימודים תשס"ו. באוקטובר 2006, לאחר תחילת שנת הלימודים תשס"ז, הודיעה הנתבעת לתובע, כי היקף שעות הניהול שלו ירד בשלוש שעות. שעות אלו מהוות נקודה שנייה של הסכסוך, כאשר לטענת התובע הפחתת השעות נעשתה שלא כדין, לא היתה ירידה במספר הכיתות בחטיבה ולכן השעות שהוא השקיע בפועל בניהול לא פחתו, ועל כן על הנתבעת לשלם לו עבורן.

טעויות בתלושי השכר - מן העבר השני, לטענת הנתבעת, התגלו טעויות משמעותיות בתלושי השכר, לטובתו של הנתבע. הנתבעת דורשת קיזוז הסכומים ששולמו לתובע בטעות מהסכומים שהתובע דורש ממנה לשלם לו.

טענות התובע

1. תקופת ההכנה:

בתמורת לעבודה בתקופת ההכנה, טוען התובע שהובטח לו ע"י הרב שלמה שכר נטו בשיעור של 4,000 ₪ עם זכויות, כמשכורת ראשונה. עבודה זו נמשכה במשך ארבעה חודשים (-01.05.05) (30.08.05). הנתבעת סירבה בתחילה לעמוד בהתחייבות זו שנתן ראש הישיבה אולם לאחר מספר חדשים הסכים חבר הוועד המנהל של הנתבעת לשלם לנתבע סכום של 7213.92 ₪ ברוטו אשר נוספו למשכורת חודש דצמבר 2005.

לטענת התובע, מכיוון שהובטח לו שכר של 4,000 ₪ נטו משמעות הדבר היא שהוא זכאי לכל התוספות שנוספו לשכרו בשנה"ל תשס"ו אשר עמד על 7,616 ₪ ברוטו, וכן לשאר ההפרשות לפנסיה, וקרנות השתלמות העומדות על סך של 719 ₪ לכל חודש. סכום זה עומד על 33,340 ₪ ממנו יש לנכות את הסכום שקיבל.

על כן, בסעיף זה תביעת התובע 26,126.08 ₪ ברוטו כמשכורת ראשונה.

2. הפרשי שכר - קיצוץ שעות הניהול בשנת תשס"ז

לדברי התובע הקיצוץ נעשה שלא כדין – משום שנעשה לאחר חודש מאי 2006, על פי הנהוג במשרד החינוך. כמו כן, הדבר נעשה בניגוד גמור גם לעמדת ראש הישיבה שמחה על הקיצוץ לאורך השנים, והבטיח לסייע בהשבת שכר זה.

התובע מודה שניתנה לו האפשרות, אותה מימש, ללמד עוד שתי שעות בכיתה, אך לטענתו שעות הוראה אלו אינן תוספת על שכרו שיכול להוות חלופה לשכר שניטל ממנו, אלא עבודה נוספת אשר שכרה בצידה.

בעבור שעות אלו תובע התובע 564.3 ₪ לכל חודש. תביעתו היא להשלמת שעות אלו הן עבור תשס"ז והן עבור תשס"ח (24 חודשים).
בסעיף זה עומדת התביעה על סך של 13,543 ₪.

טענות הנתבעת

1. שכר עבור תקופת ההכנה

לדברי ב"כ הנתבעת אמנם ניתן לרב שלמה אישור על עצם ההעסקה אך לא ניתן אישור מפורש להיקף העסקתו וגובה השכר. עוד לטענתה, חבר הוועד המנהל שימש כבורר בעניין, ולכן הסכום שקיבל התובע בעבר, מפצה אותו על חודשי העבודה. למרות זאת מוכנה הנתבעת בדיעבד לעמוד בהתחייבות אותה נתן הרב שלמה – שכר בסיס של 4,000 ₪. אולם לטענתה, משמעות המחויבות אינה כוללת אלא מה שמתחייב להוסיף לשכר ע"פ חוק ולא את כל מה שנוסף לשכר בפועל בשנה"ל תשס"ו, אלא שכר של 4,000 ₪ בלבד. מזכותו של התובע לסך של 16,000 ₪ עבור 4 חודשים, יש לנכות את הסכום אותו קיבל הנתבע העומד על 7213.92 ₪ ברוטו.

2. הפרשי שכר

לטענת הנתבעת ההודעה שקיבל התובע נעשתה כדין ומאפשרת לקצץ בשכרו. שכן, על פי תנאי משרד החינוך, אין קביעות בהיקף משרה הגבוה ממשרה מלאה. כמו כן שעות ההוראה הנוספות בשנת תשס"ז מפצות על הירידה בשכרו. בשלישית – ביחס לשנת תשס"ח: 1. על מנת ליישב דעתו של התובע ולפצותו על הפחתת השכר בשנה שעברה, הוסיפה הנתבעת על שכרו של התובע 3 שעות ניהול, אשר לאור מגבלות פרוצדוראליות הוגדרו כשכר על ניהול הפנימייה. 2. כמו כן, ההודעה על היקף המשרה בשנת תשס"ח, ניתנה במועד – במהלך חודש מאי 2007 (במכתב לתובע מ-30 במאי 2007, יג סיון תשס"ז).

3. טעויות בתלושי השכר לאורך השנים – טענת קיזוז

לטענת ב"כ הנתבעת, משהגיש התובע את תביעתו, ירדה הנהלת החשבונות של הנתבעת לעומק הסוגיה, ובחנה את תלושי השכר שניתנו לתובע לאורך השנים. בחינה זו העלתה מספר טעויות משמעותיות בשכר שניתן לתובע, טעויות שמשמעותן מתן שכר עודף בשיעור של אלפי שקלים. על כן, גם אם טענותיה לדחיית התביעה לא יתקבלו, יש לקזז את הסכומים שמגיעים לתובע, עם טעויות השכר.

שעות ניהול עודפות

לטענת הנתבעת, התובע דיווח למשרד החינוך על שעות ניהול עודפות. בעוד אמור היה לקבל ממשרד החינוך רק 18 שעות ניהול, הוא דיווח וקיבל 20 שעות.

גמול ניהול כפול – תשס"ו

בשנה"ל תשס"ו קיבל התובע **גמול ניהול** הן בתלוש אותו קיבל ממשה"ח בסך 1351.54 ₪ לחודש והן בתלוש אותו קיבל מהנתבעת בסך 645.17 ₪.

לדברי הנתבעת תשלום זה הינו תשלום כפול שניתן בטעות, ובניגוד להוראות משרד החינוך המפורשות בחוזר מנכ"ל – שאין גמול כפול. גמול ההשתלמות משולם תמיד על בסיס משרה מלאה אחת ולא יותר.

הנתבעת מודה שבעבר הסכימה לוותר על התשלום כפול שניתן אולם הסכמה זו היתה רק כפיצוי על תקופת ההכנה.

בסעיף זה, לטענת הנתבעת, על התובע להשיב הסכום בשיעור של 7742.04 ₪.

לדברי הנתבעת שכנגד הובטח לו במכתב מהרב שלמה כי השכר מהעמותה יכלול גם גמול ניהול ולכן מגיע לו גמול ניהול גם עבור שעות הניהול של העמותה.

גמול ניהול – תשס"ז-ח

בשנים אלו עבד התובע ללא תקן רשמי ממשה"ח עקב בעיות מנהליות ואת שעות הניהול אותן היה צריך לשלם משה"ח שילמה הנתבעת. בנוסף שילמה הנתבעת גם גמול ניהול עבור שעות אלו. לדברי הנתבעת עצם ההסכמה לשלם גמול ניהול בשנים אלו היתה לפני משורת הדין. בסך הכל, לטענת הנתבעת הוטב התובע מחמת זאת בסכום של 46,510.86 ₪ עבור תקופה זו.

אופן חישוב גמול הניהול

בכל משך שנות עבודתו של התובע חושב גמול הניהול אשר שולם לו ע"פ תחשיב של 100% מהשכר אותו קיבל על שעות הניהול.

לדברי התובעת שכנגד תחשיב זה נעשה בטעות והתחשיב הנכון הוא 85% משכרו. אשר על כן תובעת התובעת שכנגד סכום השווה ל 15% מגמול הניהול ששולם לנתבע שכנגד בשנים תשס"ז-תשס"ח דהיינו 6,138 ₪.

לדברי הנתבעת שכנגד על סכום זה היתה מחילה הואיל ושולם לכל העובדים בתפקידי ניהול אצל התובעת שכנגד ולא קוזז משכרם למפרע.

ההלוואה

לדברי ב"כ הנתבעת בקופת הצדקה של הישיבה נמצאה הודאה בכתב ידו של התובע שקיבל סכום של 500 ₪ ונאמר לו ע"י התובע כי קיבל סכום גדול יותר. הנתבעת, בכתב התביעה העמידה את תביעתה על סך של 30,000 ₪.

לעומתו טוען התובע כי בשל מצוקה כספית אליה נקלע ניתנה לו הלוואה ע"י הרב שלמה בסך 2,000 ₪ אותה התחייב להחזיר לרב שלמה כאשר יקבל את השכר שלדבריו היה צריך לקבל תמורת "תקופת ההכנה".

ג. חודשי ההכנה

קודם דיון מפורט בטענות, בית הדין מבקש להבהיר, שבאופן בסיסי, הנהלת מוסד תורני-ישיבתי, בנדון דידן הנתבעת, מחויבת להתחייבויות של ראש הישיבה. מחויבות זו קיימת גם לגבי הבטחות שלו כלפי עובד אותו הוא מגייס. כמובן, זאת כל עוד בבירורים הפנימיים של המוסד לא נאלץ ראש הישיבה לקבל את הכרעת ההנהלה הכספית של המוסד והכרעה זו הועברה לעובד במועד. עד אז ראשי העובד להניח שעמדת המוסד היא זו שמבטא אותה מי שעומד בראשו, כלומר ראש הישיבה. אסור להפוך את העובד לקרבן חילוקי הדעות בין ראש הישיבה לבין ההנהלה הכספית. טענות הפטור של הנתבעת בעניינם של חודשי ההכנה, לא היו בהירות. בכתב ההגנה נעשה ניסיון להתחמק מעצם החיוב, לאור הטענה ששנת עבודה בהוראה מתחילה בחודש ספטמבר. טענה זו דינה להידחות, כאשר ברור שהתובע גויס לעבודה בתמורה באותם חודשים. עוד נטען, שאמנם הנתבעת מודה בעצם הגיוס, אך התמורה שהוצעה לא ברורה לישיבה. במצב כזה חובה על המתחייב שאינו יודע כמה התחייב לוודא זאת, ולשלם. כמובן, שמדובר בנדון דידן בשכר בסיסי ביותר. טענות הקיזוז ידונו בהמשך פסק הדין, ובכל אופן אין בהן כל הצדקה לכך ששכרו של התובע לא שולם בעיתו ובזמנו, באותם חודשים בהם עבד.

ד. חובת מתן שכר שכיר בזמנו

חשיבות מתן שכר שכיר בעיתו, היא מן העניינים שזכו להדגשה מיוחדת בתורה: "לא תעשק את רעך ולא תגזל לא תלין פעלת שכיר אתך עד בוקר" (ויקרא, יט, יג) וכן: "לא תעשק שכיר עני ואביון מאחיד או מגרד אשר בארצך בשעריך. ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו השמש כי עני הוא ואליו הוא נשא את-נפשו ולא יקרא עליך אל ה', והיה בך חטא." (דברים, כד, יד-טו). הנביא מלאכי (ג, ה) מתריע: "וקרבתי אליכם למשפט והייתי עד ממחר במכשפים ובמנאפים ובנשבעים לשקר ובעשקי שכר-שכיר אלמנה ויתום ומטי גר ולא יראוני אמר ה' צבאות".

וכך היא לשון הרמב"ם בפרק י"א מהלכות שכירות הלכה ב:

כל הכובש שכר שכיר – כאילו נטל את נפשו ממנו, שנאמר 'ואליו הוא נושא את נפשו' (דברים כד, טו). ועובר בארבע אזהרות, ועשה: משום בל תעשוק, ומשום בל תגזול, ומשום 'לא תלין פעולת שכיר' (ויקרא יט, יג), ומשום 'לא תבוא עליו השמש' (דברים כד, טו), ומשום 'ביומו תיתן שכרו' (שם)....

כאמור, אין ספק שעל הישיבה היה לשלם עבור חודשי ההכנה. על כן, התנהגות הנתבעת היא חמורה ביותר. בסוף חודשי ההכנה הנתבע לא קיבל את שכרו, למרות שהנתבע ידעה שהוא עסק באופן אינטנסיבי וכפי שהודה בא כוחה, בהצלחה רבה בהכנות בגיוס תלמידים. גם לדברי הנתבעת לפיהם במשך שנות עבודתו שילמה לתובע תשלומים שהם מעבר למה שהגיע לו ותשלומים אלה השלימו את החיסרון שגרם לו אי-תשלום המשכורות של הקיץ, לא היתה הצדקה להלנת השכר: כלומר לאי-תשלום משכורות אלו בזמן, בסוף קיץ 2005. הדברים הגיעו לכך שהתובע נאלץ לבקש הלוואה כעני מראש הישיבה. לאחר כל זאת, הנתבעת לא היססה מלהציג את ההלוואה שניתנה על ידי ראש הישיבה כשליחת יד בכספי צדקה, כל זאת גם ללא שידעה פרטים אותם יכלה לברר בשיחה קלה עם ראש הישיבה הרב שלמה, והתבררו בדיון. אנו מבקשים להבהיר באופן חד משמעי שהתובע פעל בעניין זה ללא רבב, ואילו הנתבעת נקטה בדרך של העלאת אשמות לא ראויות ללא בירור מינימאלי של המציאות. כמובן עם ביצוע פסק הדין על ידי הנתבעת יחזיר התובע לקופת הצדקה את מה שלוה כפי שהתחייב וכפי שסוכם עם הרב שלמה בשעת ההלוואה.

ה. כמה יש לשלם עבור חודשי ההכנה?

על פי עדות ראש הישיבה, וכפי שעולה גם מכתב התביעה, התחייבות ראש הישיבה היתה לשכר בשיעור של 4,000 ₪ במשך 4 חודשי ההכנה כולל הזכויות. התובע בכתב התביעה, מעמיד את תביעתו על סכום גבוה מזה לכל חודש, משום שלטענתו מגיע לו 4,000 ₪ כשכר בסיס, עליו יש להוסיף את כל התוספות הנהוגות עבור עובד הוראה. אנו דוחים דרישה זו של התובע. אין הוכחות לכך שהסכום שנקב מבטא יותר משכר הבסיס וזכויות בסיסיות. להיפך, ברור שהתובע אינו עובד הוראה, והוא קיבל שכר מחוץ למסגרת הרגילה, בתמורה להכנת שנת הלימודים. על כן, יש להעמיד את שכרו של התובע על סכום של 4,000 ₪ נטו בלבד לאחר ניכויי החובה שהיו מופרשים ממשכורת ראשונה, בתוספת הפרשה להשתלמות ופנסיה בלבד וללא כל התוספות שהתחיל לקבל רק מחודש ספטמבר והלאה.

בית הדין סבור שהפירוש הנכון להסכם לשלם לתובע 4,000 ₪ נטו כ"משכורת ראשונה" הוא שהנתבעת התחייבה לשלם לתובע סכום בברוטו שיתווסף למשכורת שמשלמת לו הנתבעת בשנת 2005 16,000 ₪ נטו, לאחר הורדת ניכויי החובה כאילו כל המשכורת שמשלמת הנתבעת היא משכורתו היחידה של התובע. מכאן שהסכום שהנתבעת תחוייב לשלם לתובע יהיה הסכום בנטו שעדיין לא קיבל התובע מהנתבעת. זאת בתוספת הזכויות שהנתבעת היתה חייבת לשלם לו.

שולמו לתובע בתלוש של 7213.92 25/12/05 שברוטו. הנתבעת חייבת בתשלום שישלם את 16,000 ₪ נטו בהם התחייבה לתובע. בית הדין קובע, בהתחשב גם בעובדה שהנתבעת הלינה ללא כל הצדקה את שכר התובע משך יותר מחמש שנים, שהנטו ייחשב כסכום שיישאר לתובע לאחר כל הפרשות החובה מתשלום זה כשאלו מחושבות כשרואים בתשלום תוספת לכלל המשכורות שצפוי התובע לקבל בשנת 2011. התשלום שתשלם הנתבעת בגין זכויות שלא שולמו ייכלל בפיצוי בו תחויב הנתבעת בגין הלנת שכר.

1. קיצוץ שעות ניהול

לטענת התובע לאחר תחילת שנת הלימודים תשס"ז, קוצצו לו 3 שעות ניהול. תביעת התובע מתייחסת הן לשנת תשס"ז, והן לשנת תשס"ח. [התייחסות לטענת הנתבעת שהתובע קיבל עודף שעות ניהול בשנת תשס"ו - להלן].

הנתבעת טוענת שהייתה רשאית לקצץ שעות אלו, לאור העובדה שאין קביעות ביותר מאשר משרה מלאה. בנוסף, התובע קיבל שתי שעות הוראה כחלופה לשעות הניהול. כמו כן ביחס לשנת תשס"ח, התקבלה הודעה על היקף שעות ההוראה במועד הקבוע בחוק. אנו מקבלים את התביעה ביחס לשנת תשס"ז, ודוחים את התביעה ביחס לשנת תשס"ח.

טענות הנתבעת שזכותה לקצץ ממשרה מלאה, לאור העובדה שאין קביעות מעבר למשרה מלאה, אינה רלוונטית. קביעות משמעה שלא ניתן להקטין את המשרה גם כאשר מודיעים על כך בזמן. לעומת זאת, אנו קובעים שלא ניתן להודיע למורה על היקף השכר שלו, לאחר תחילת שנת הלימודים. חמור הדבר דווקא בשעות ניהול יותר מאשר ביחס לשעות הוראה. שכן, צמצום שעות הוראה משמעו – המורה עובד פחות, ולכן מקבל פחות תמורה. לעומת זאת, צמצום שעות ניהול משמעה הפחתת שכר למרות שהעובד ממשיך לעבוד בהיקף זהה, על כן ודאי שלא ניתן להודיע לעובד על צמצום שעות הניהול לאחר סוף חודש מאי, שלושה חודשים לפני תחילת שנת הלימודים.

מאידך, לאור העובדה שהנתבעת הבהירה את היקף השעות במועד קודם שנת הלימודים תשס"ח, וכמו כן, היקף שעות הניהול היה ברור בפועל (גם אם לא כדיון) בשנת תשס"ז, אין לחייב עבור שעות אלו לשנה"ל תשס"ח.

למרות שיתכן שלדעת ראש הישיבה עניין זה לא ראוי, לא ניתן לחייב את הישיבה כאשר הובהרה לתובע במועד היקף משרתו. זאת גם לאור העובדה שראש הישיבה בדבריו בבית הדין הודיע שלקראת תשס"ח השלים עם העובדה שלא התקבלה עמדתו ושלחנהלה "המילה האחרונה" בעניינים אלה.

אין מקום לטענה ששעות ההוראה באו כפיצוי לשעות הניהול, משום ששעות הוראה הן שעות של עבודה נוספת, ואילו מס' שעות הניהול הם השכר עבור עבודה מסוימת.

לסיכום – על התובעת לשלם לתובע שלוש שעות ניהול בעבור שנה אחת שלמה, ובסך הכל סכום של: 12*564.3 חודשים = 6771.60 ₪.

ז. טענות הקיזוז

הנתבעת טענה, שמשבדקה את תלושי שכרו של התובע – עמדה על מספר טעויות בתשלום השכר. טעויות אלו היו כולן לטובתו של התובע. נמצא לדבריה, שהיא זכאית להשבת כספים, בשיעור שעולה על תביעתו של התובע. על כן, גם אם תתקבל תביעת התובע, יש לקזז את הסכום שהיא זכאית שיושבו לה. נמצא, שהתובע חייב לנתבעת, ולא להיפך. רוב טענותיה של הנתבעת בעניין זה, בנוי על הטענה שטענתה בחישוב דמי המשכורות, ושילמה מעבר למה שקובעות הוראות משרד החינוך.

טענת טעיתי בהלכה

הראשונים - בעלי התוספות בשם רבנו חננאל, הרי"ף והרא"ש (מצויינים בבית יוסף חו"מ סי' קכו סעיף יג) - בפרשם את הסוגיה בגיטין יד ע"א, קובעים שטענת "טעיתי" מתקבלת רק כשיש שני עדים התומכים בטענה זו. עד כדי כך מופרכת הטענה "טעיתי" שהטוען אותה, גם אם הוא ה"מוחזק", אינו נאמן במיגו שיכול היה לטעון "פרעתי". חוזק ההנחה שאדם אינו מתחייב לשלם (ועאכו"כ לא משלם בפועל) כסף מכיסו עד שבדק היטב שלא טעה מבטל את כוחו של המיגו (בית יוסף שם; רמ"א חו"מ סי' קכו סעיף יג). העקרון הוא ש"טעיתי היא טענה גרועה", דאדם מדקדק בחשבון" (ערוך השולחן חו"מ סי' קכו סעיף טו). אמנם היה מקום אולי להעלות השערה שמא התסבוכת המנהלית של משרד החינוך עושה את הטעות במוסדות הפועלים על פי הוראותיו לעניין שכית. אך דווקא לפי השערה זו ברור שאם משך שנים רבות (עד שהגיש התובע את תביעתו לבית הדין) לא דקדקה הנתבעת בחשבון כדי לעלות על טעות שהיא מודעת לשכיחותה, מחלה על הפרשים לטובת העובדים שנבעו ממנה.

יחס בית הדין להיסמכות על כללי משרד החינוך

כפי שבא לידי ביטוי בדיון ובכתבי הטענות, הישיבה מחד מחויבת למסגרות משרד החינוך ולתנאי השכר. מאידך, כאשר מעוניינת הישיבה לעודד אדם לעבוד אצלה, היא מוצאת הדרכים הלגיטימיות לעשות כן. האינטרס של הישיבה היתה העסקת התובע, ועל כן כפי שאישר ראש הישיבה הרב שלמה בעדותו ניתנו לו שעות לא תקניות רבות, והטבות נוספות. אנו מוצאים דוגמה

לכך במכתבו לתובע מגי' שבט תשס"ז (22/1/2007) של חבר הוועד המנהל, שם בסעיף 3 כותב ששכר כפול ששולם לתובע בתשס"ו הוא "מענק". אכן אין לדעת בהחלט אלו מההטבות הלא תקניות ניתנו במתכוון, ויתכן באופן תיאורטי שחלקן ניתנו שלא במתכוון.

גם לגבי אלו שנתנו שלא בכוונה תחילה, יש בסיס טוב להניח שהשיבה מחלה עליהן. דוגמא לכך הוא גמול הניהול למנהל חת"ב. כפי שהודה ב"כ הנתבעת עצמו, אומנם משנתנה הנתבעת דעתה על הטעות, שינתה הנהלת הרשת את השכר לכלל מנהלי חטיבות הביניים, אך לא דרשה השבה של הכספים מאף אחד מהם. נמצא, שבעניין זה, אף מנקודת מבטה של הנתבעת, כספים מסוג זה שניתנו – דרך למחול עליהם.

לאור האמור, ככלל, אנו דוחים את הטענה לטעות מתמשכת, ובכך דוחים את הטענות על תשלום כפל גמול, תשלום 100% גמול במקום 85%.

הטענה ביחס להוספת 2 שעות ניהול בשנת תשס"ו

לטענת הנתבעת היא התחייבה בשנה הראשונה לתשלום כולל של 32 שעות. לעומת זאת, קיבל התובע 34 שעות, כיוון שדיווח למשרד החינוך על 10 שעות ניהול, ולא על 8, כמתוכנן. יש לדון בטענה זו בנפרד, משום שאין מדובר על טעות בתשלום העמותה (באופן ישיר), אלא על טענה שהתובע קיבל שעות נוספות שלא היה זכאי להן. התובע השיב, שהוא קיבל על פי המפתח של משרד החינוך, על הכיתות התקניות, והדבר היה מקובל על כל הגורמים – מפתח של 2 שעות ניהול עבור כל כיתה תקנית. בפועל, היו יותר כיתות, אך הן לא היו תקניות. תשובה זו התקבלה ואושרה על ידי ב"כ הנתבעת.

גמול ניהול תשס"ז – תשס"ח. – הנתבעת טענה שהתשלום של גמול ניהול בשנים אלו היה לפני משורת הדין. טענה זו דינה להדחות, הן מהשיקולים לעיל, והן לאור העובדה שהנתבעת חפצה בהעסקת התובע כמנהל למרות העובדה שלא עמד בקריטריונים של משרד החינוך. כדרכו של עולם, מצאה הנתבעת את הדרך לקבל ממשרד החינוך את הסכומים להם היא זכאית בדרך עקיפה, ועם זאת, חובתה לשלם לתובע את השכר לו התחייבה.

ח. תביעה לפיצויים בשל הלנת השכר

התובע דורש פיצויים בשל הלנת השכר.

אין בעובדה שהתובע קיבל מהנתבעת מענקים משך שנות עבודתו שלא הובטחו לו מראש כדי להצדיק הלנת שכרו של התובע (יותר מחמש שנים!) עבור עבודתו בחודשי קיץ 2005. מטבע הדברים גם האיחור בתשלום שלוש שעות הניהול משנת תשס"ז הסב בעקיפין נזק כספי לתובע. על פי הדין, ובהתאם להסכם הבוררות שנחתם על ידי הצדדים, לבית הדין סמכות לפסוק פשרה הקרובה לדין. אנו רואים חובה לפסוק על הנתבעת תשלום שיפצה את התובע על הלנת שכרו, יבטא את החומרה שבהלנת שכר ככלל וגם ידגיש שאסור היה לנתבעת להתעלם מהתחייבויות של ראש הישיבה כלפי התובע שניתנו בשמה.

לשם כך די בחישוב "קרוב לדין" של מה שחייבת הנתבעת על פי ההסכמים שלה עם התובע בתוספת תשלום בגין הלנת השכר. על כן בהתחשב בסכום ששילמה הנתבעת ב12/05 היא נותרה חייבת לתובע עבור חודשי קיץ 2005 9,100 ₪ נטו.

את הסכום הזה עליה לשלם לתובע בתלוש שבשורה התחתונה שלו יהיה כתוב שקיבל התובע 9,100 ₪ לחשבונו לאחר ניכויי כל ההפרשות המחוייבות מכך שהסכום שמשלמת הנתבעת מהווה תוספת לכלל המשכורות שצפוי התובע לקבל השנה (לשם עשיית החישוב על התובע להגיש לנתבעת תיאום מס לשנה 2011).

בנוסף תשלם הנתבעת 6,771.60 ₪ ברוטו – תשלום שעות הניהול משנה"ל תשס"ז שלא שולמו בזמן.

קנס ופיצוי: על סכומים אלו תוסיף הנתבעת 2,500 ₪ פיצוי על הלנת השכר והנזקים שנגרמו בעקיפין לתובע בשהיית התשלום וכן יכסה סכום זה השלמת זכויות בסיסיות שלא שולמו לו בעבור חודשי ההכנה. סכום זה, ייכלל בתשלום השכר ברוטו.

ובסך הכל, הסכום ברוטו בתלוש השכר יעמוד על 9271.60 ₪ (6,771.60 ₪ ועוד 2,500 ₪).

מכיוון שסכומים אלה מפצים את התובע על הנזק שנגרם לו, דוחה בית הדין את תביעתו להחזר הוצאות בנפרד.

ט. סיכום:

בית הדין קיבל את התביעה להשלמת השכר עבור חודשי ההכנה על בסיס שכר והפרשות בסיסיות בלבד. בעניין זה עומד הסכום לתשלום על 9,100 ₪ נטו.
בית הדין קיבל את התביעה להשלמת שכר עבור 3 שעות ניהול, עבור שנת תשס"ז, בשיעור של 6,771.60 ₪ ברוטו.
בית הדין דחה את טענות הקיזוז למיניהן.
בית הדין קבע סכום של 2,500 ₪ לפיצוי על הלנת השכר ושאר הפרשי השכר והנזקים שונים שנגרמו לתובע.

י. החלטה

- עבור השלמת השכר בחודשי ההכנה, תשלם הנתבעת סכום של 9,100 ₪ נטו. לשם כך תשלם לו סכום בברוטו בתלוש כך שהסכום לתשלום בבנק, המופיע בתלוש המשכורת יעמוד על 9,100 ₪.
- עבור שעות הניהול, קנס ופיצויים, תשלם הנתבעת תשלום לתובע בתלוש נוסף, בו הסכום ברוטו יעמוד על 9271.60 ₪.
- לצורך ביצוע התשלומים, יגיש התובע לנתבעת תיאום מס המתאים לסך הסכומים הנ"ל, תוך 21 יום.
- התשלום שבסעיף 1 י יועבר לתובע 30 יום מהיום בו העביר לתובעת טופס תיאום מס לשנת 2011, והתשלום שבסעיף 3 יועבר לתובע תוך 60 יום מיום העברת הטופס.
- פסק הדין ניתן ביום ז' באייר תשע"א 11 בינואר 2011.

הרב סיני לוי

הרב יהונתן בלס, אב"ד

הרב שלמה אישון